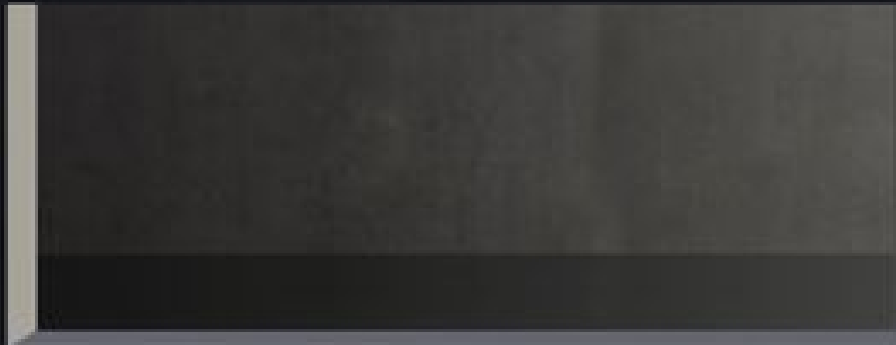

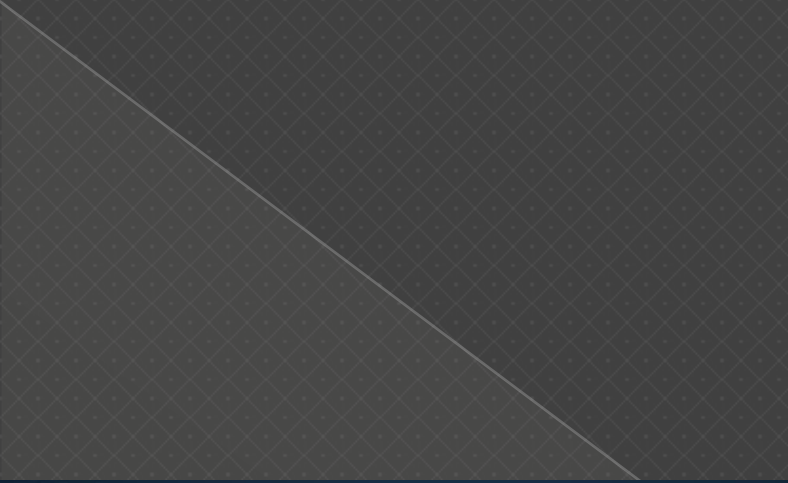

არქიტექტურული სტილი

როგორც ფსიქო-ემოციური ფენომენი

სტუდენტი: გვანცა ცქიფურიშვილი
ხელმძღვანელი: ვახტანგ დავითაია

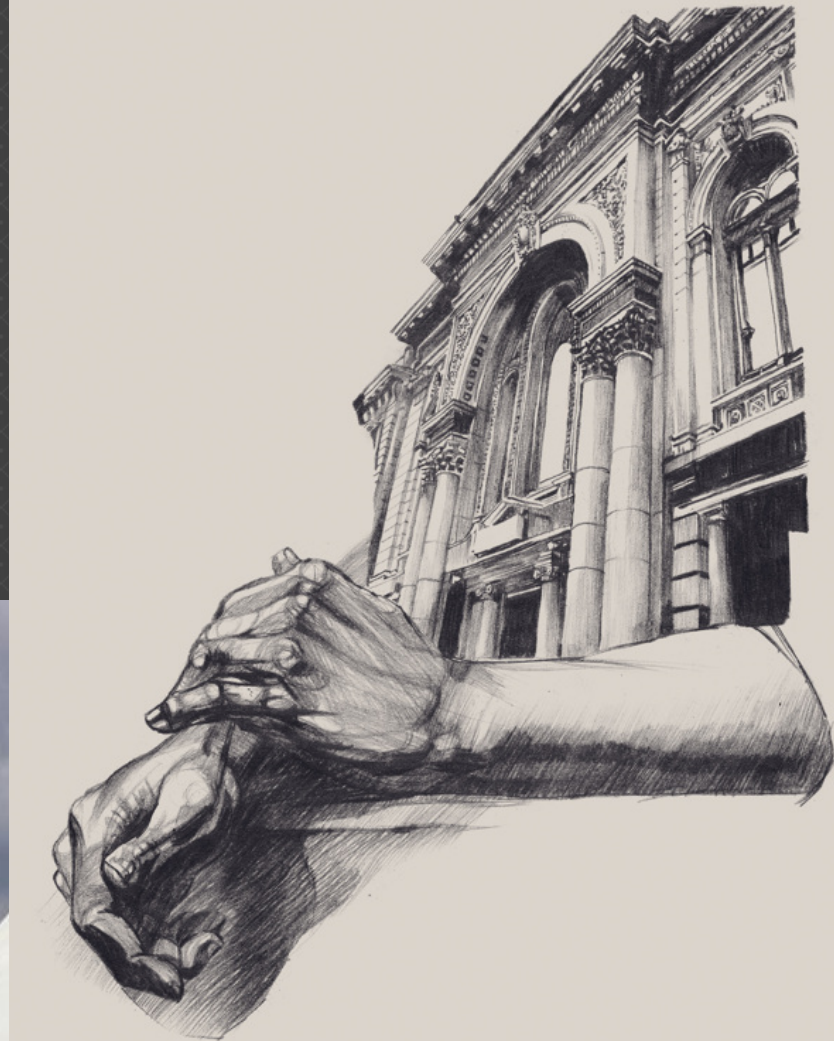

- არქიტექტურა იწყება ადამიანის დასაბამიდან, როდესაც მასში გაჩნდა მიწიერი თავშესაფრის ძიების საზრისი და მოთხოვნილება

- "არქიტექტურა ემოციების და განწყობილების დაპროექტებაა"

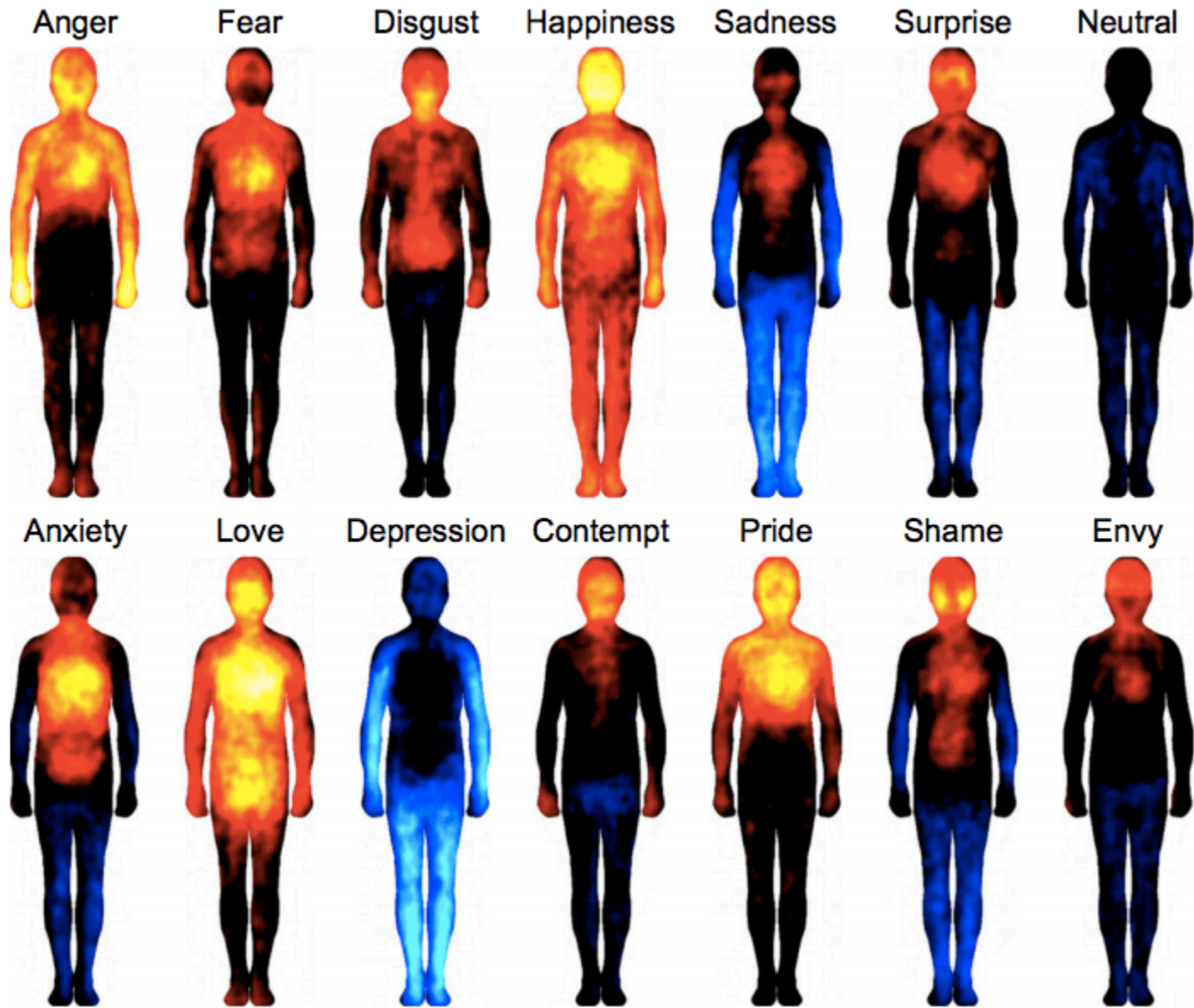
- არქიტექტურა იბადება უშუალოდ ჩვენი გონებიდან, მაგრამ შეისხამს რა ხორცს, იგი თავად იწყებს ზემოქმედებას ადამიანსა და გარემოზე.

ემოცია

- რა არის ემოცია? ესაა სიცოცხლის გამოხატულება, ნერვული დაბოლოებების გაღიზიანება, რომელიც მტკიცებულებაა ადამიანში სულიერების არსებობისა

- ნებისმიერი ტიპის ეპოქალური არქიტექტურა იმდროინდელი თანამედროვეობის ანარეკლია და წარმოადგენს ერთგვარ აკუმულატორს, რომელიც ჩვენს მოგონებებს, ღირებულებებს, შეხედულებებსა და იდეებს ქვაში ინახავს.

ძველი ეგვიპტური არქიტექტურა

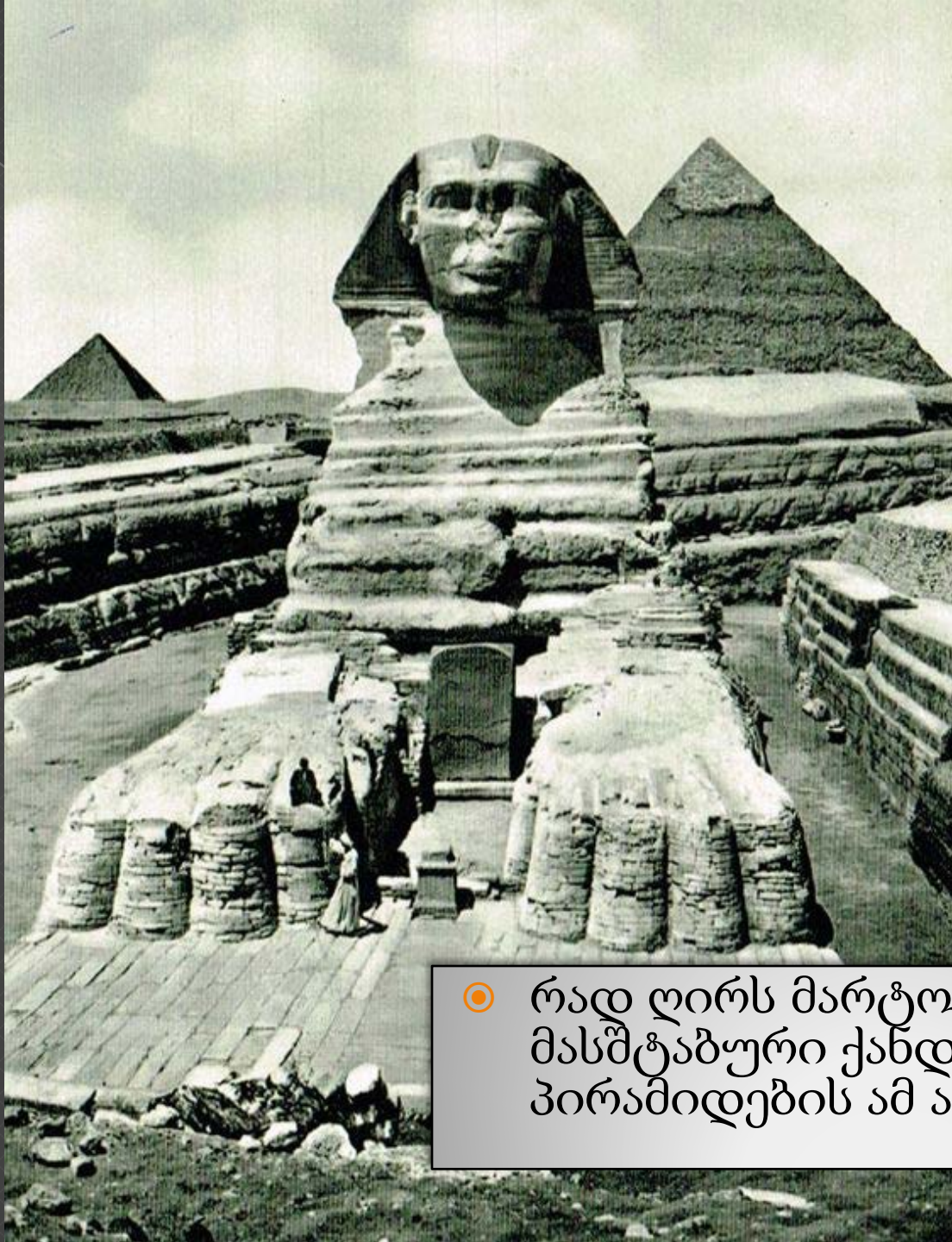

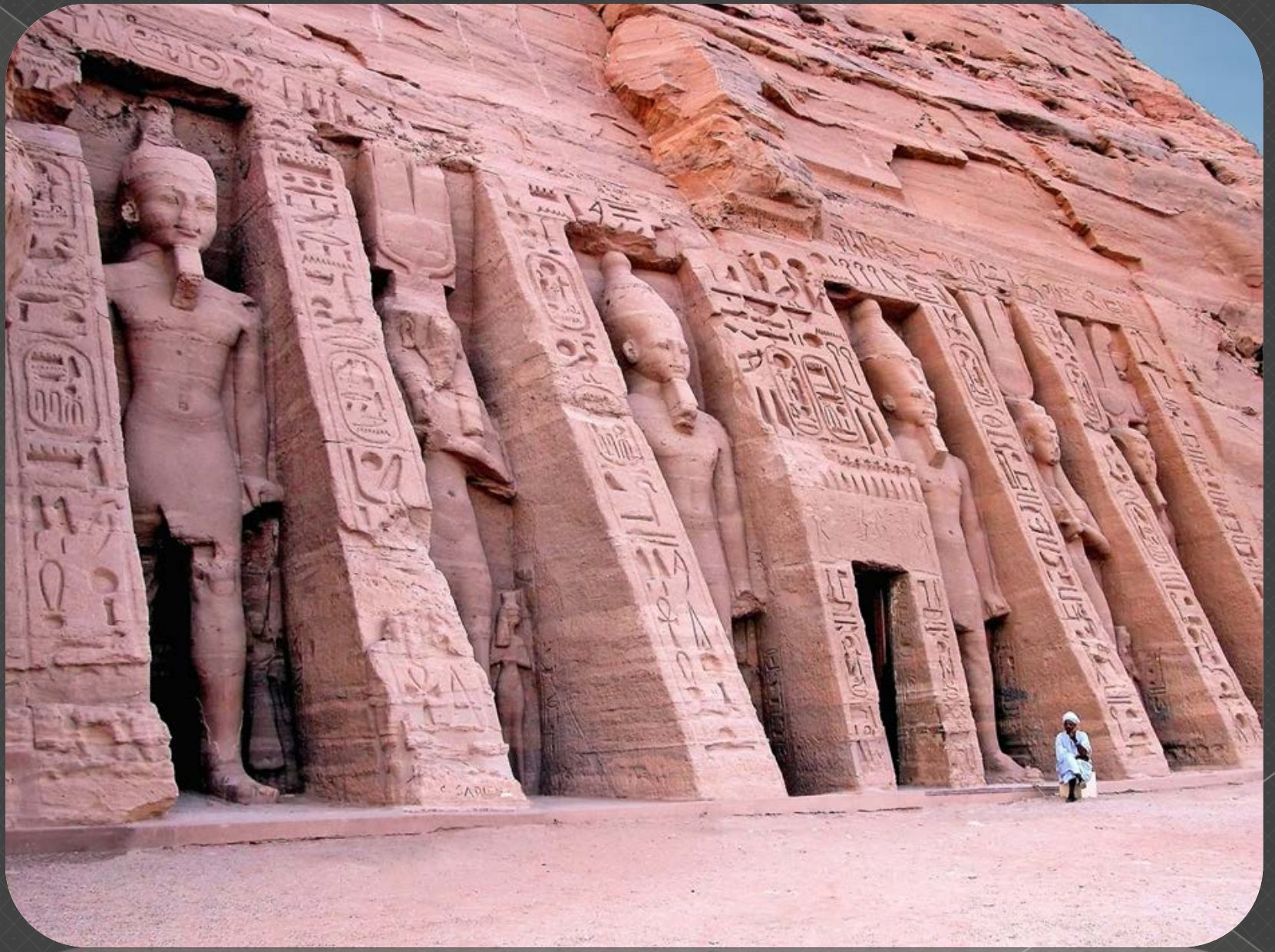
- წმინდა მთის, ადამიანის ზეცისკენ მუდმივი სწრაფვის და ამავედროულად, მამაკაცური ფსიქიკის სიმბოლური ფორმა

- რად ღირს მარტოოდენ სფინქსის მასშტაბური ქანდაკება პირამიდების ამ ანსამბლში.

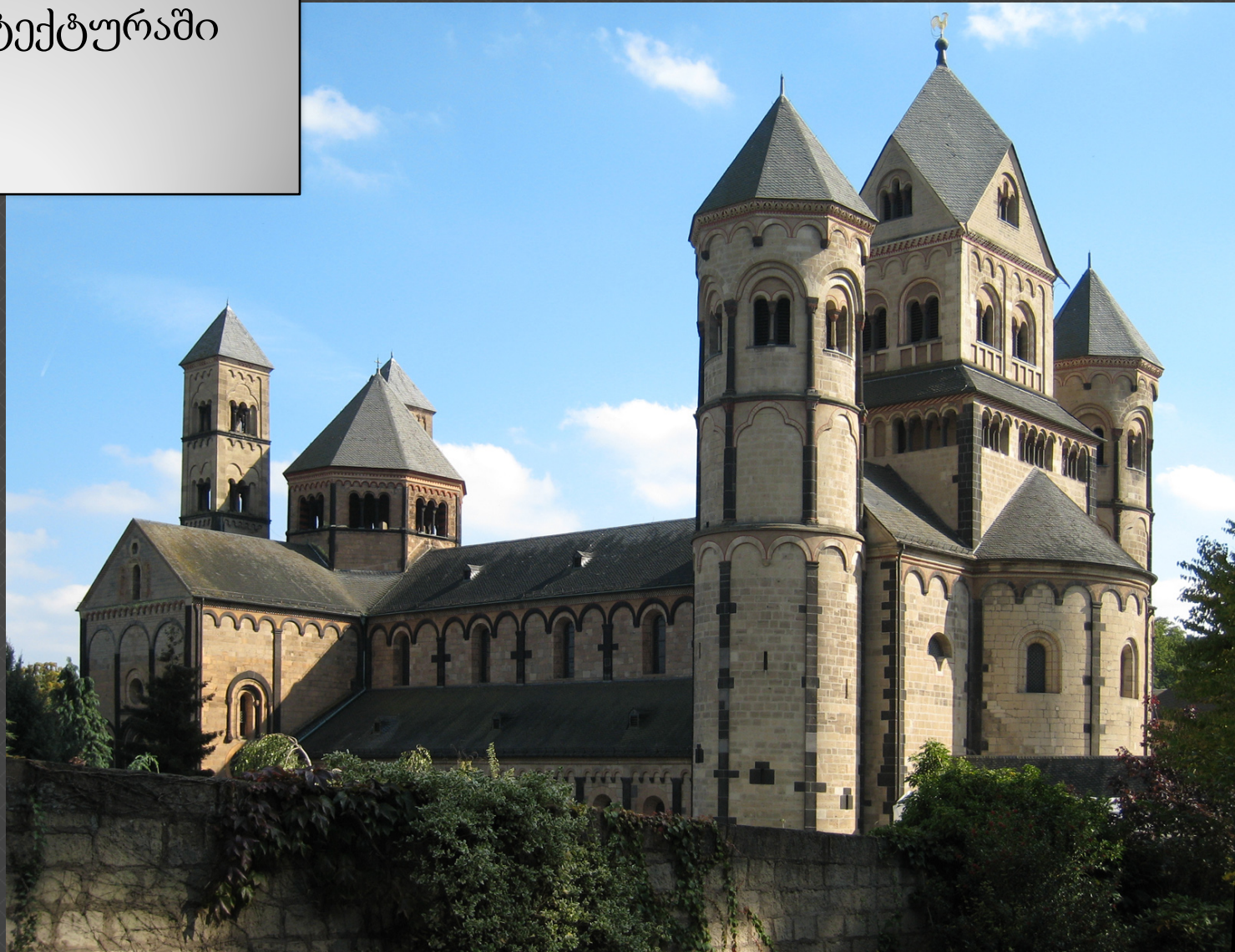

რომანული
არქიტექტურა

- მე-11 საუკუნიდან ფორმირდება რომანული სტილი არქიტექტურაში

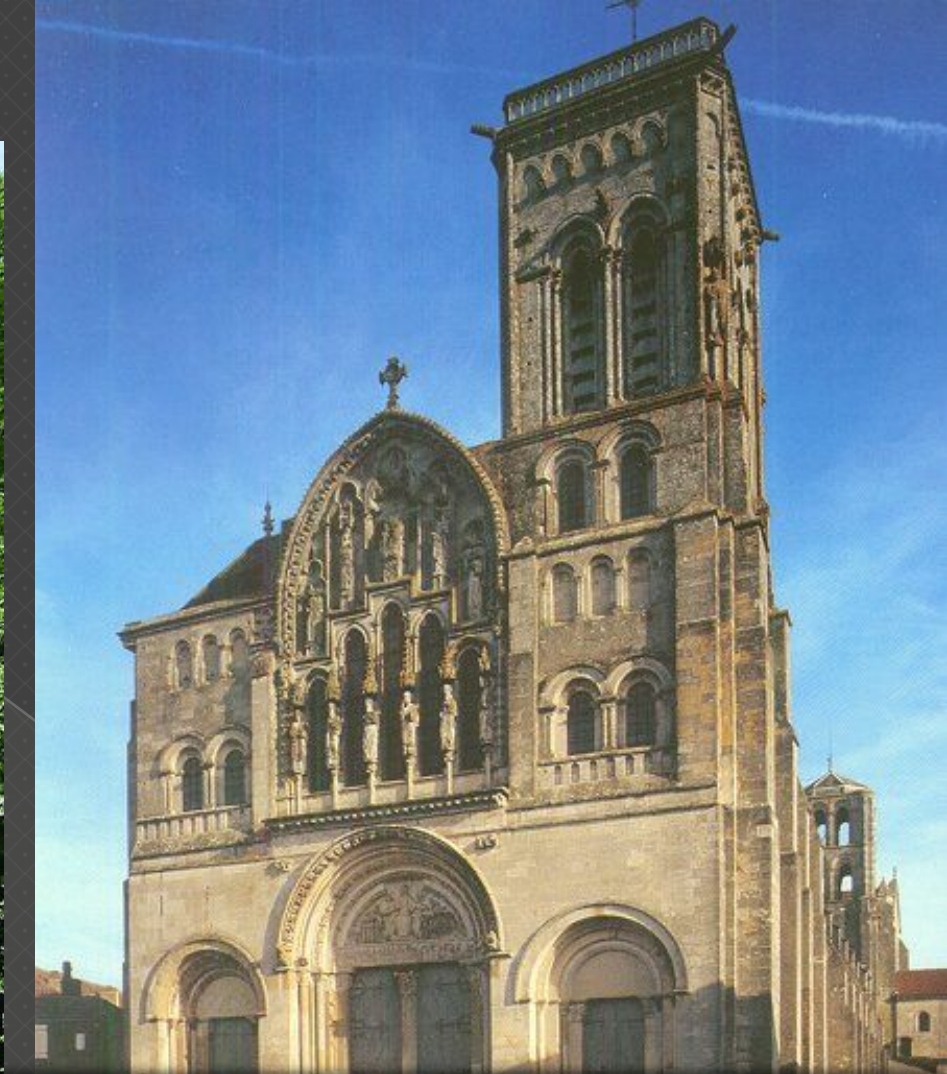
⦿ ჰეროიკული,
თავდადებული
და ამაყი

● ძლიერება და მიუვალობა

- მათი მთავარი დანიშნულებაა გაუძლონ დროის ქარტეხილსა და მტრის მახვილს.

⦿ ქვად შობილი
რაინდი

გოთიკა

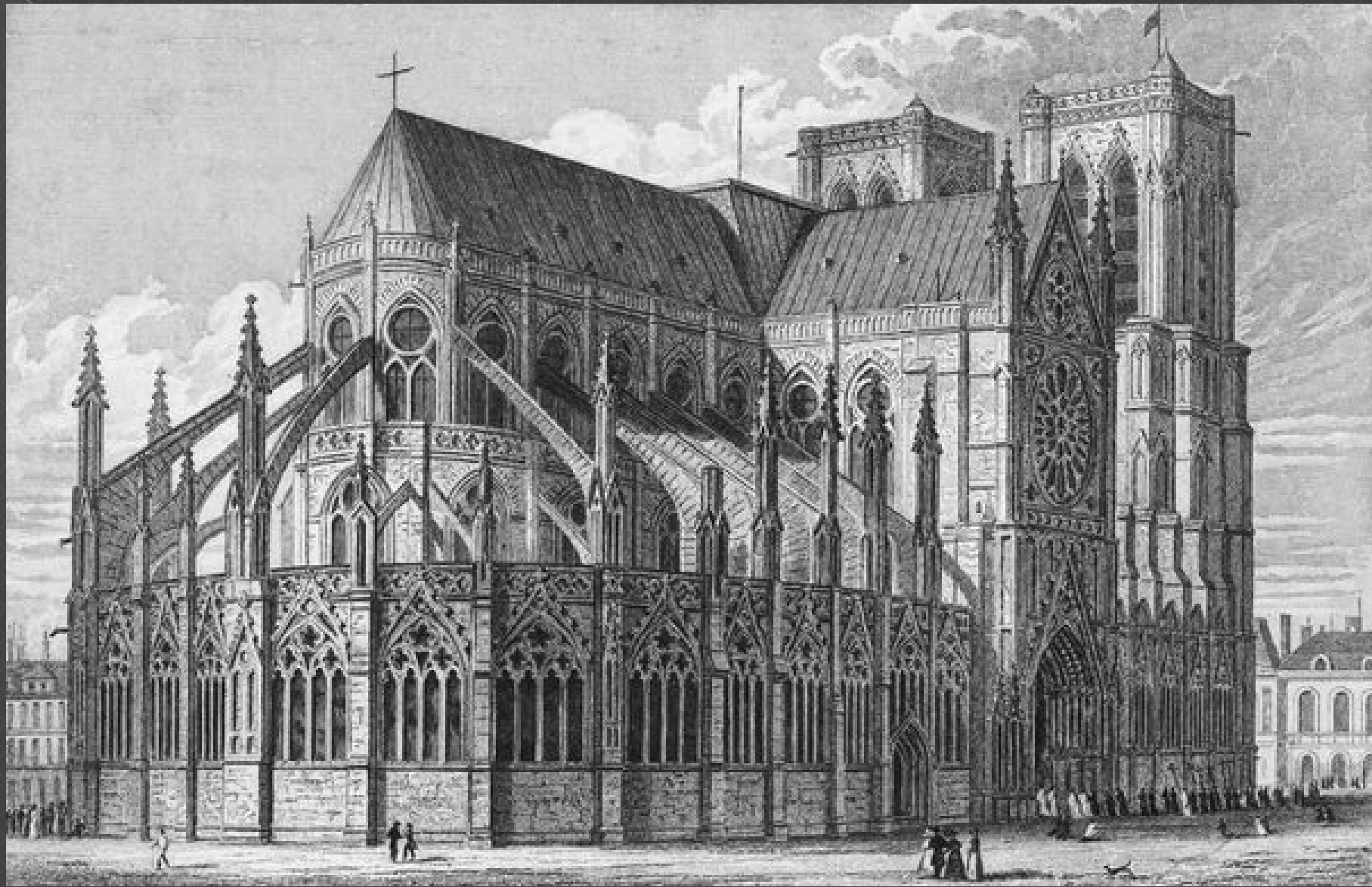

- გოთური არქიტექტურის ნიმუშები - ისინი ამაღლებული, მისტიური, ამავედროულად კი მედიდური, უაღრესად ჰაეროვანი და ელეგანტურია

- ამ ტაძრებში ყველაფერი ზეციურობაზე და სულიერებაზე მეტყველებს

ბაროკო

- ფუფუნება,
კომფორტი,
აჟურულობა

The Story of

BAROQUE ARCHITECTURE

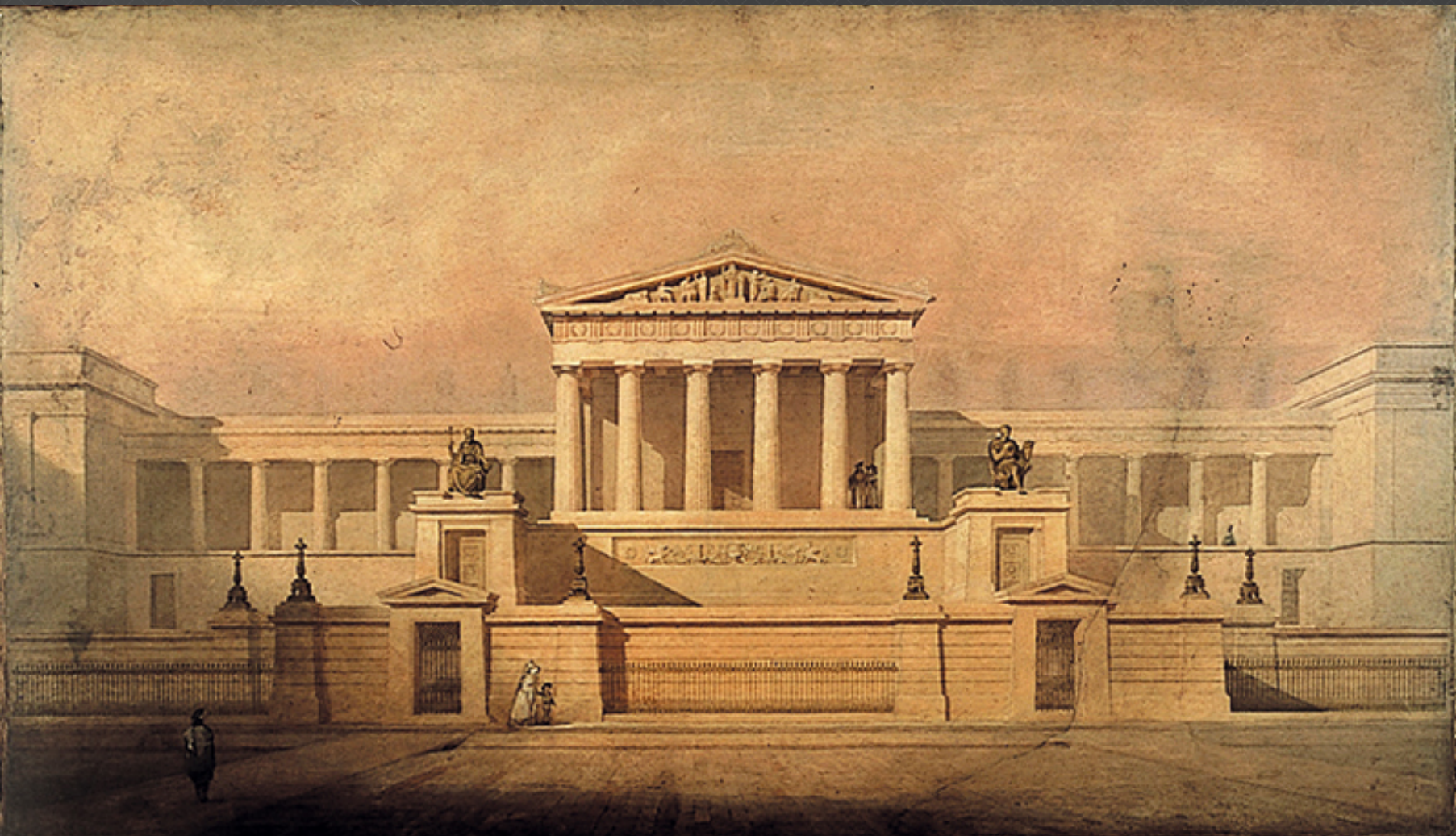

● უყვარს სიცოცხლე, არ ერიდება
ამქვეყნიურით ტკბობას

კლასიციზმი

- XVII საუკუნე. საფრანგეთი. ამ სტილისთვის ამომავალი წერტილი ძველი საბერძნეთი და რომი, ანტიკური სამყარო გახდა.

○ სოლიდური, სერიოზული და ძლიერი, მამაკაცური საწყისის მქონე

Kampf um Troja

200 Jahre Ägineten

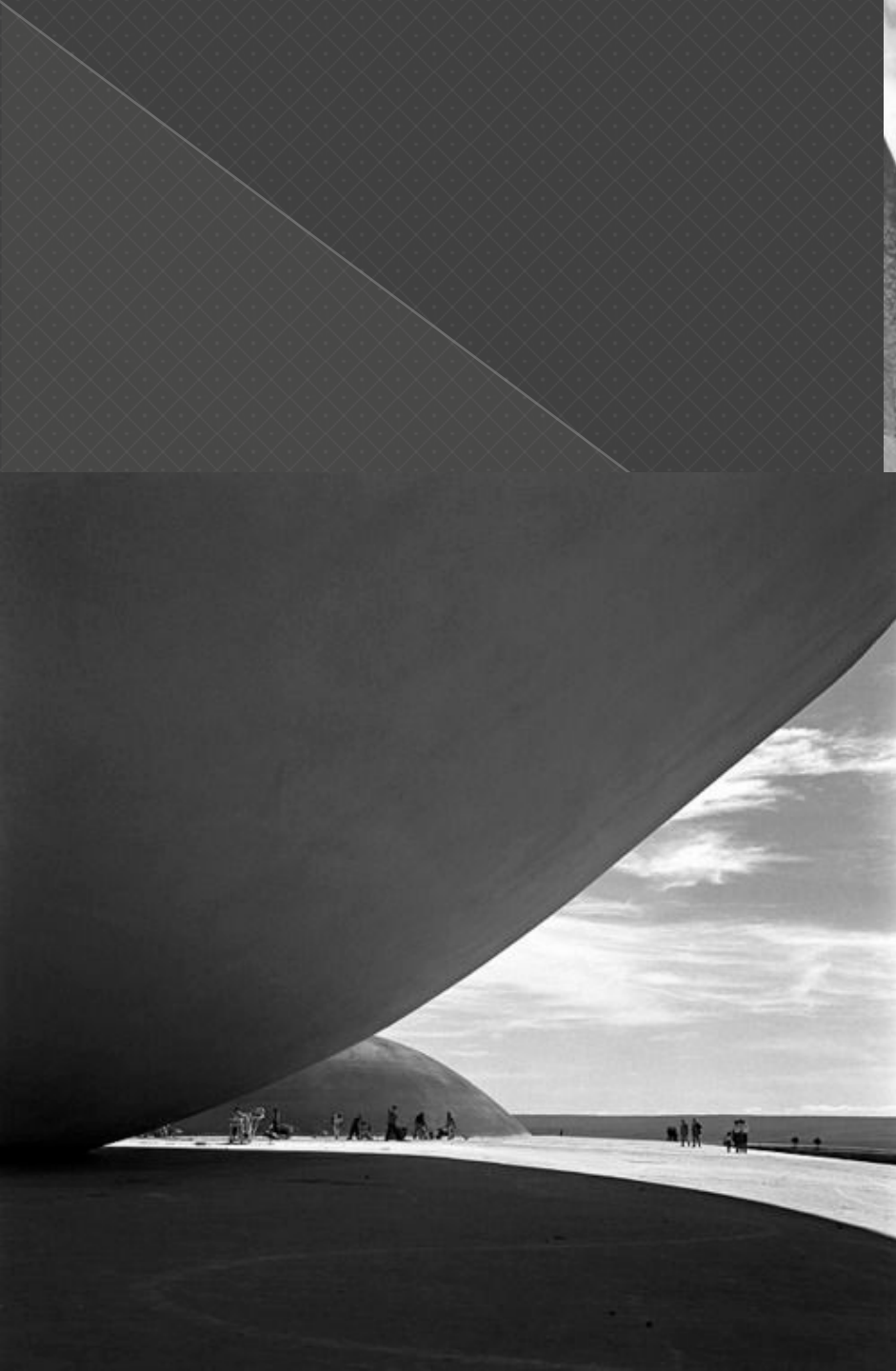
● საზოგადოებრივი საწყისების უპრიატესობა პიროვნულთან შედარებით

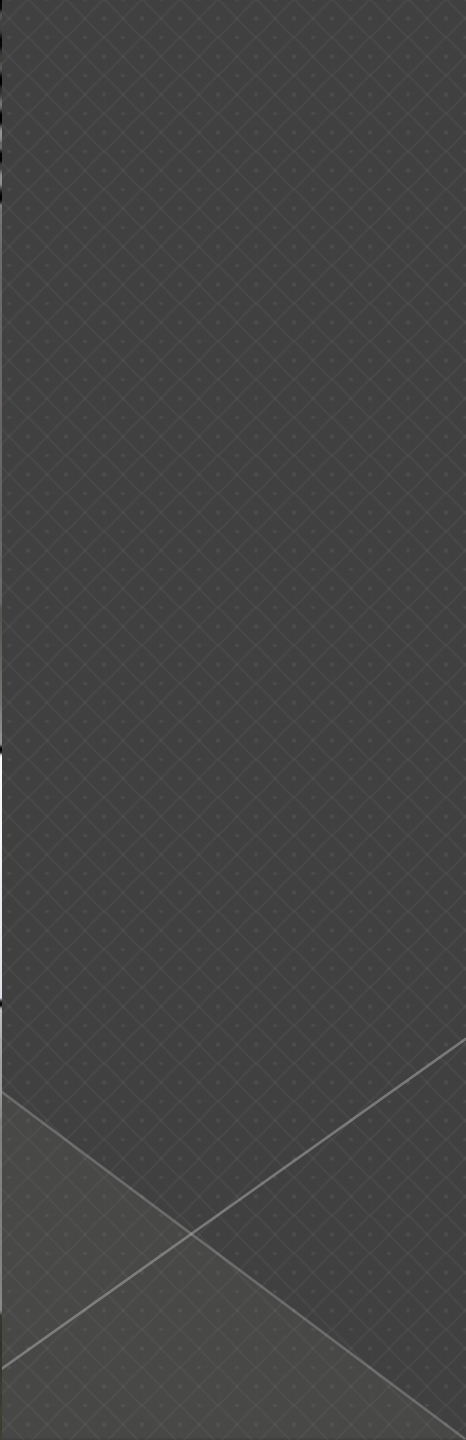
⦿ გრძნობისა და გონების ჭიდილი.

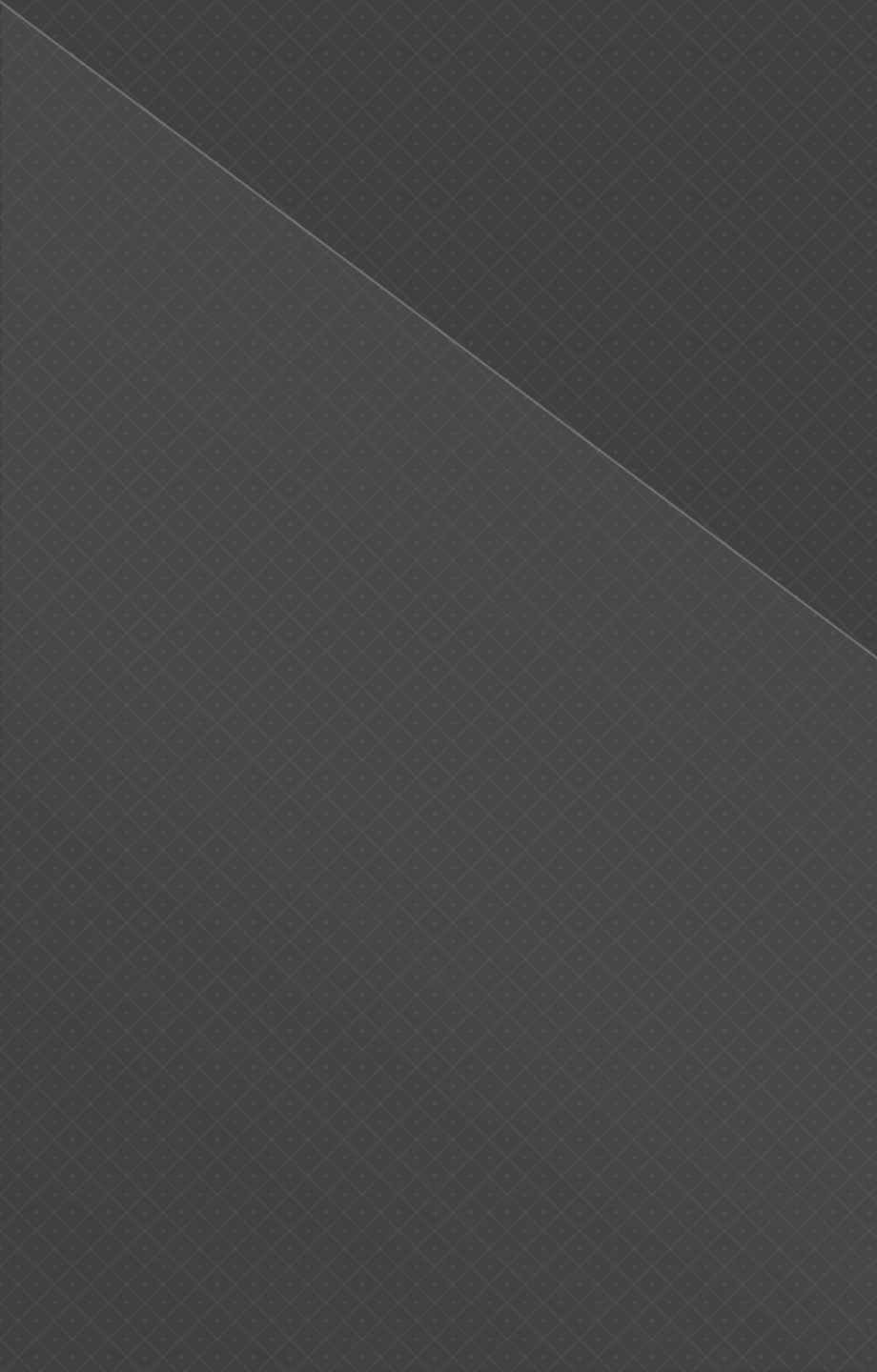
მოდერნიზმი

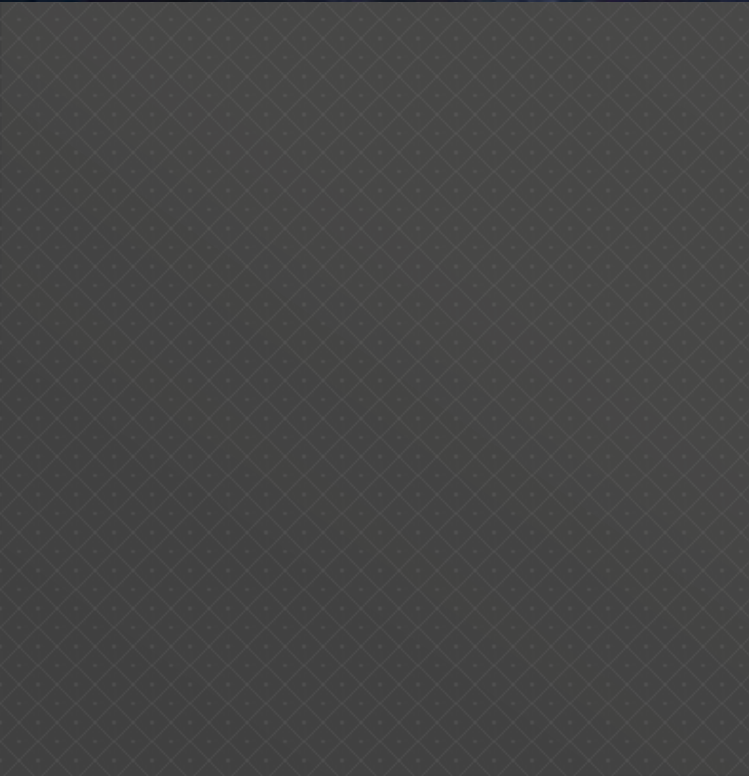

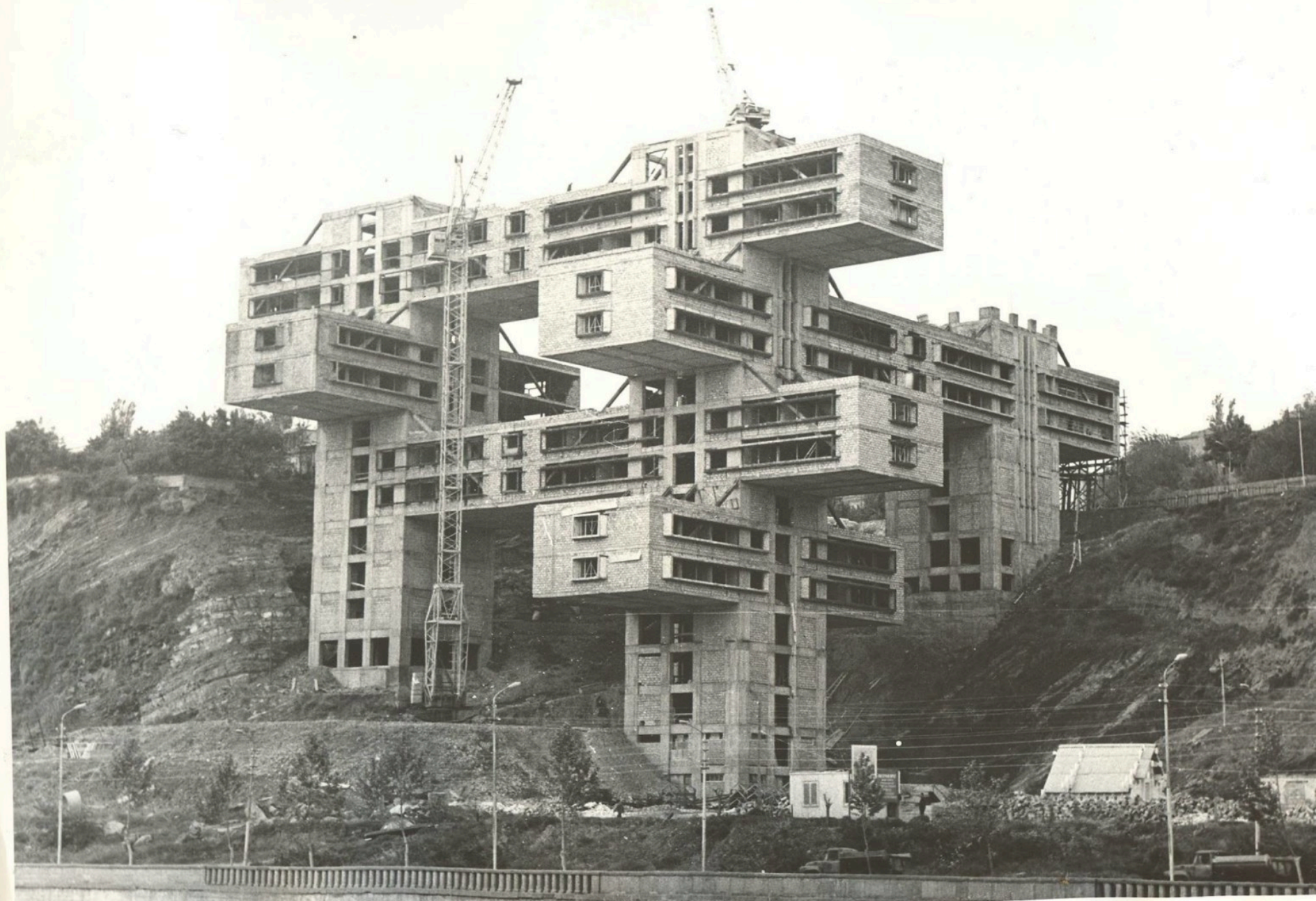

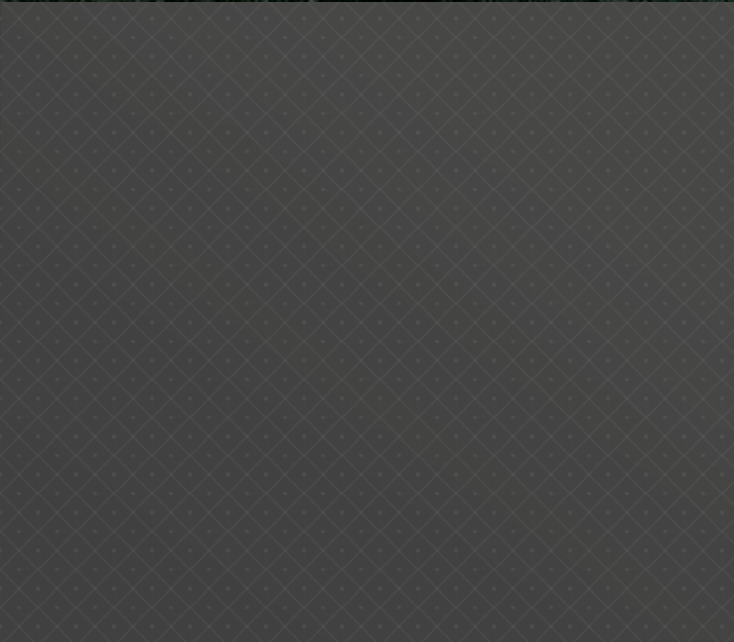
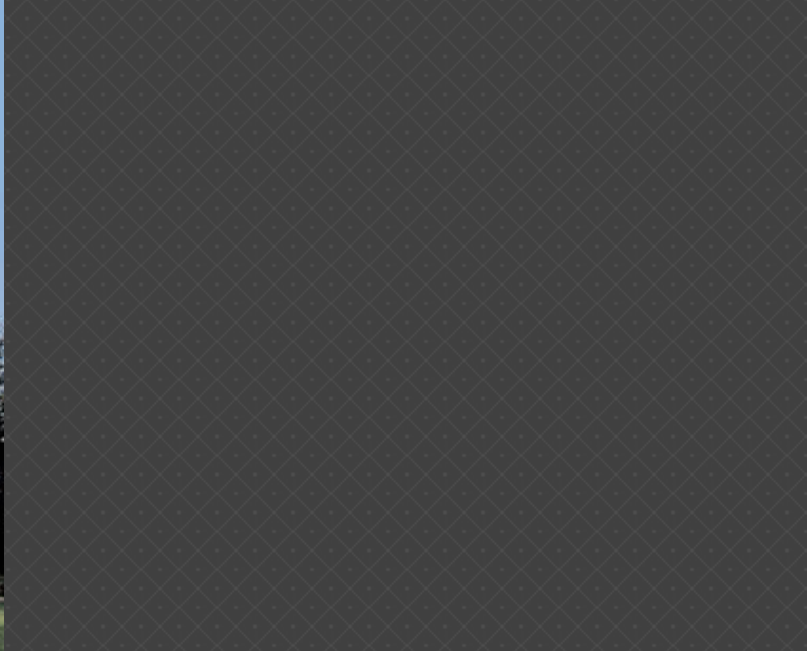

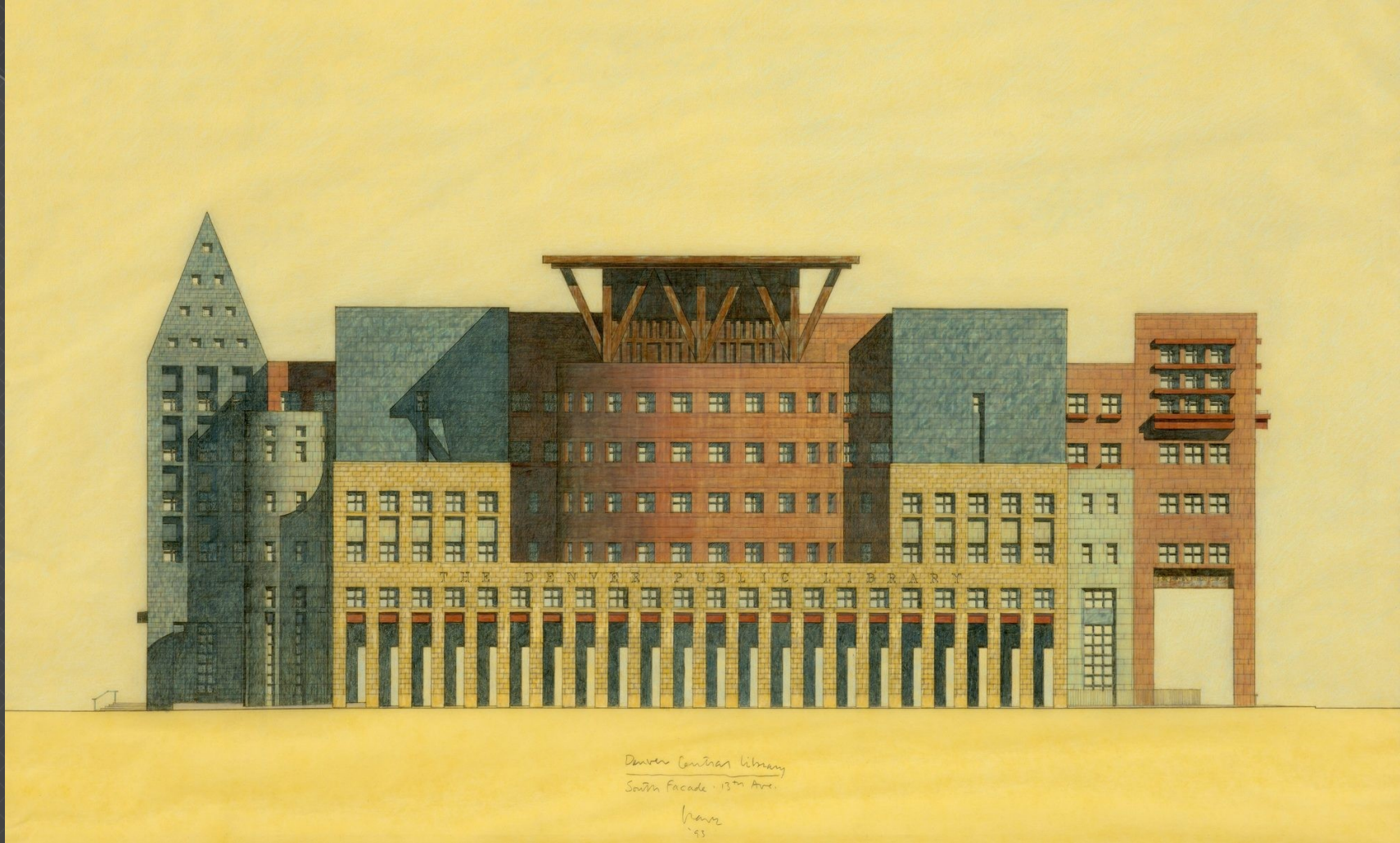

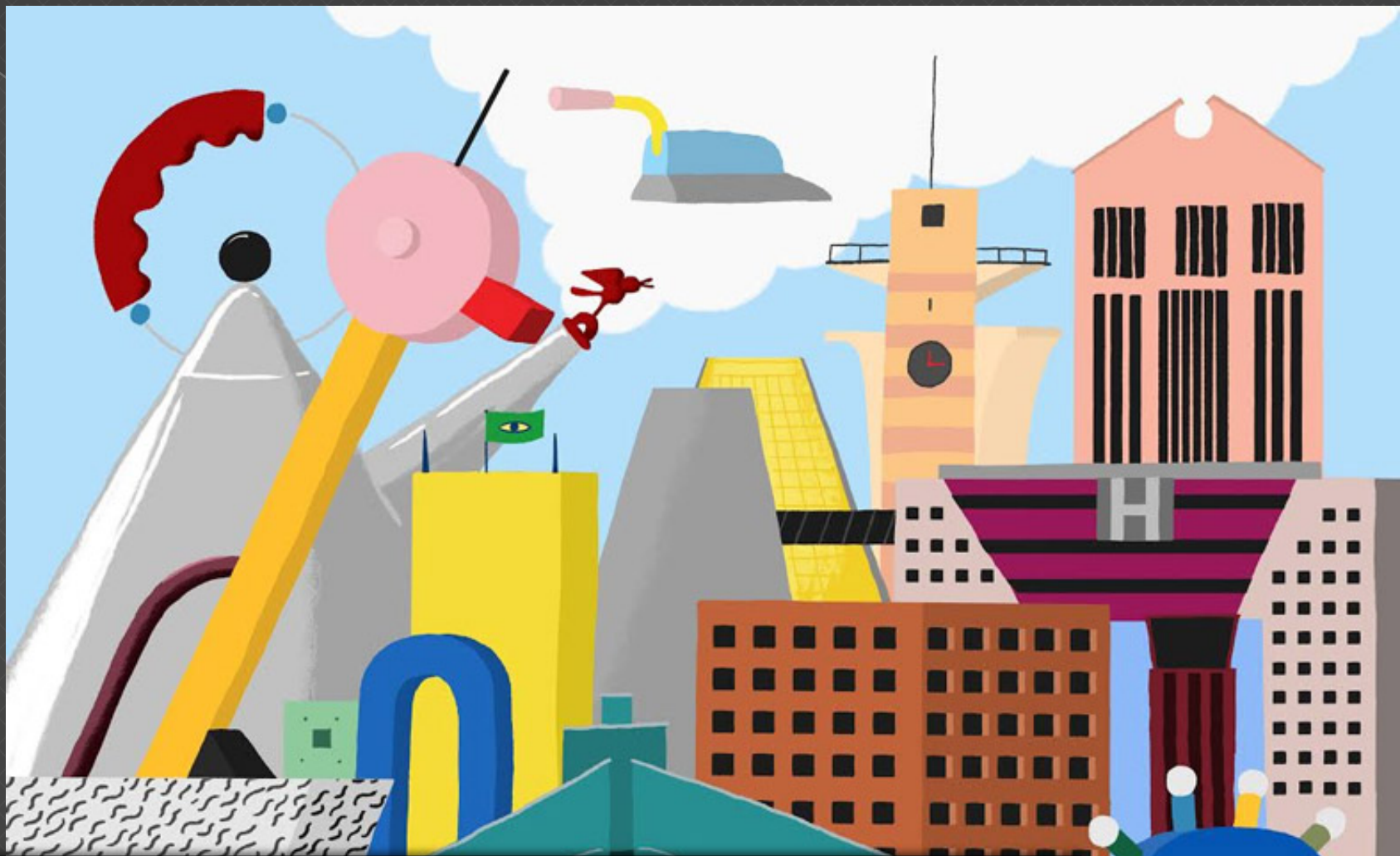
პოსტმოდერნი

○ ეს არაა უბრალოდ სტილი, ესაა მონატრება

- მას უბრალოდ სურდა უკეთესი სამყარო, სივრცე განვითარებისათვის.

- ⦿ პირდაპირ მიგანიშნებთ - მე ერთი მსახიობის თეატრი ვარ, რომელიც სპეციალურად თქვენთვის დაიდგა

- მე თქვენ ამ ნოსტალგიურ სპექტაკლში გიწვევთ, სადაც სიკეთეა მთავარ როლში.

ჰაი რაიზი

⦿ ჰაი ტექი - იგივე სტრუქტურული
ექსპრესიონიზმი

- მისი ელემენტები სუფთა ესთეტიურ მიზნებს ემსახურება. კომპიდუს ცენტრში ეს ელემენტები უტრირებულობაა, ზოგი მათგანი კი სრულიად უფუნქციო.

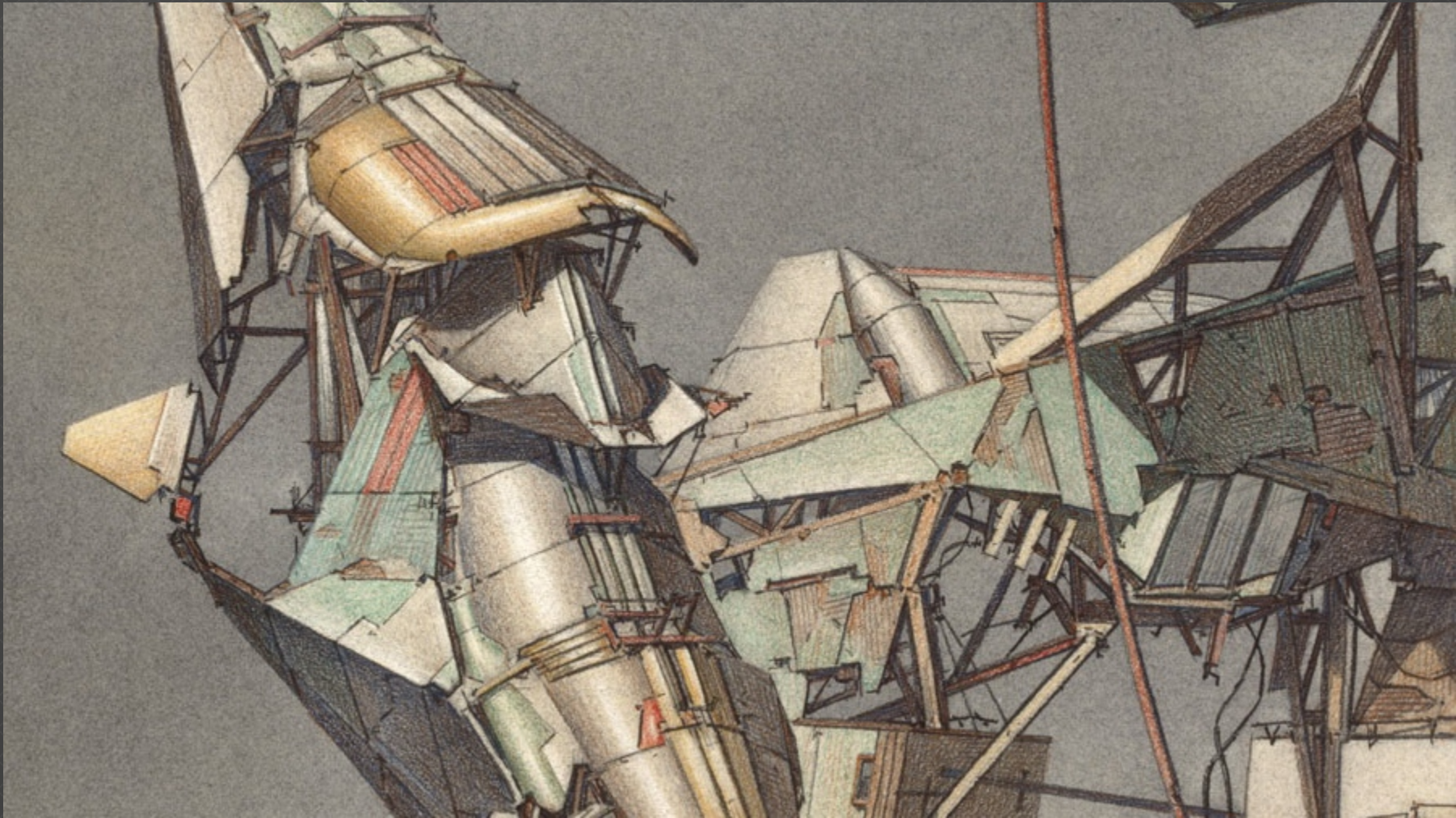

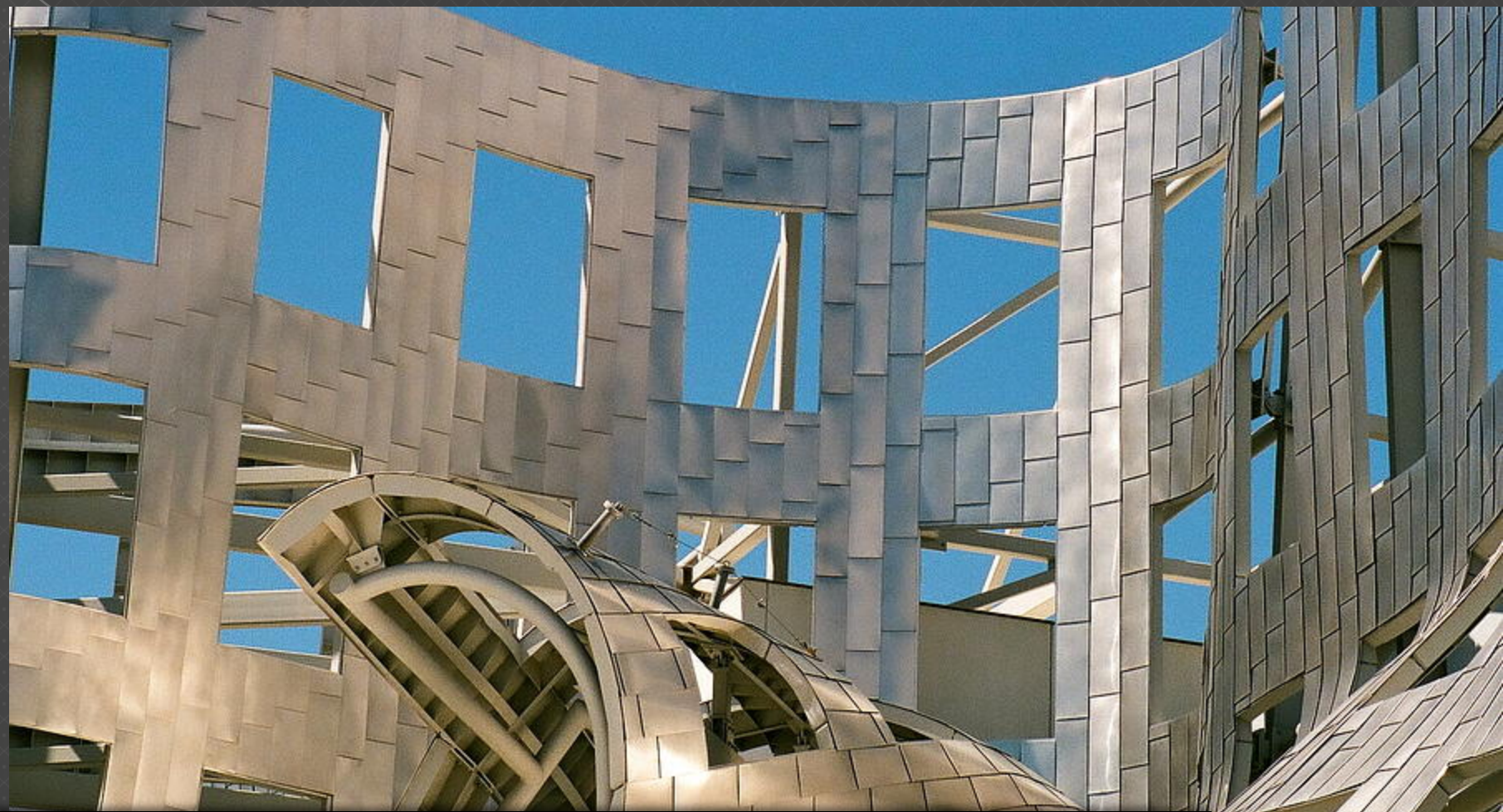

- მისი ღირებულებები განსხვავდება სხვა უფრო ემოციურად დატვირთული სტილებისგან - იგი მეტად საქმიანია, არ სცალია ზედმეტი გრძნობებისათვის და ჩვენც ზუსტად ამას მოგვიწოდებს.

დეკონსტრუქტივიზმი

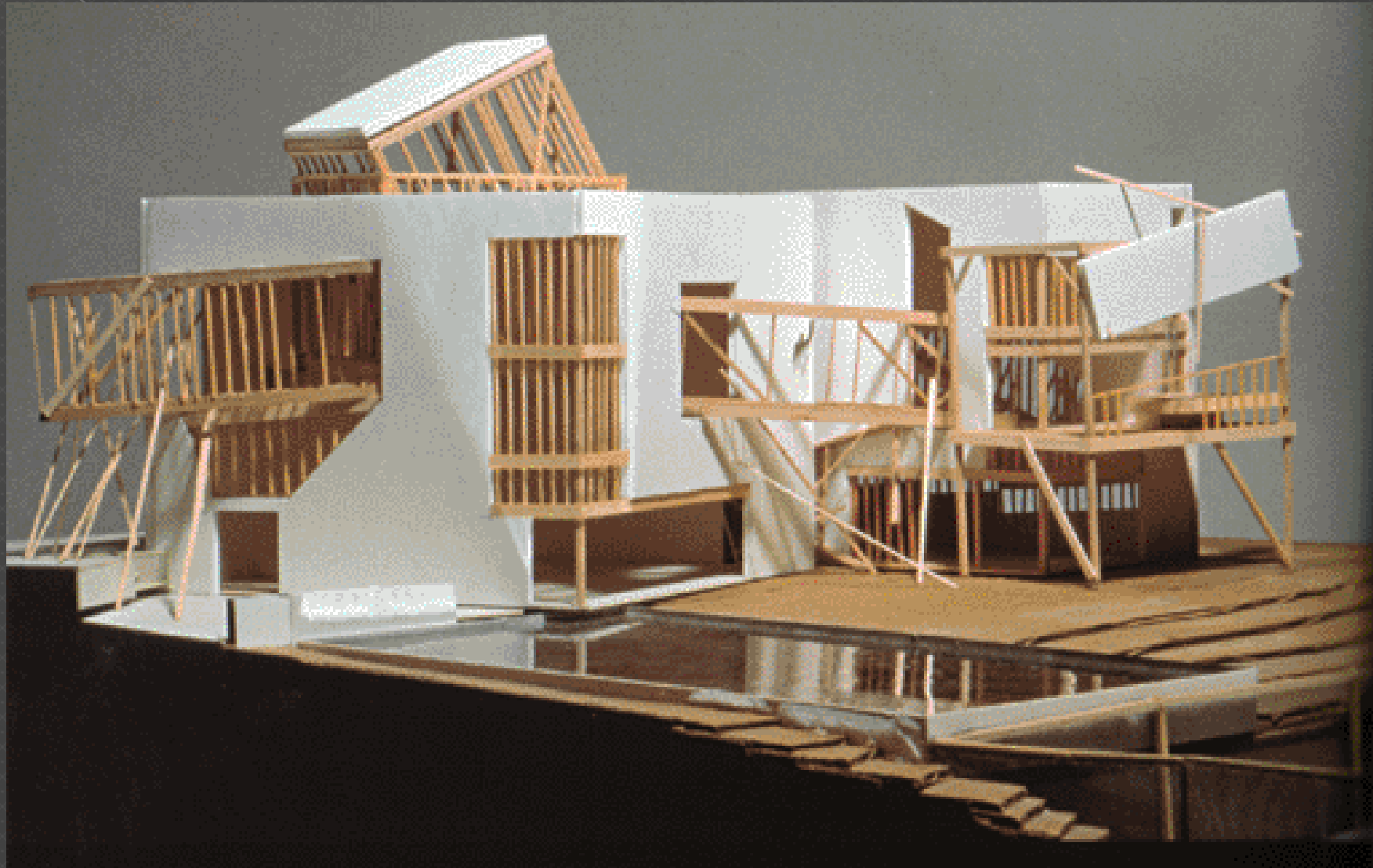

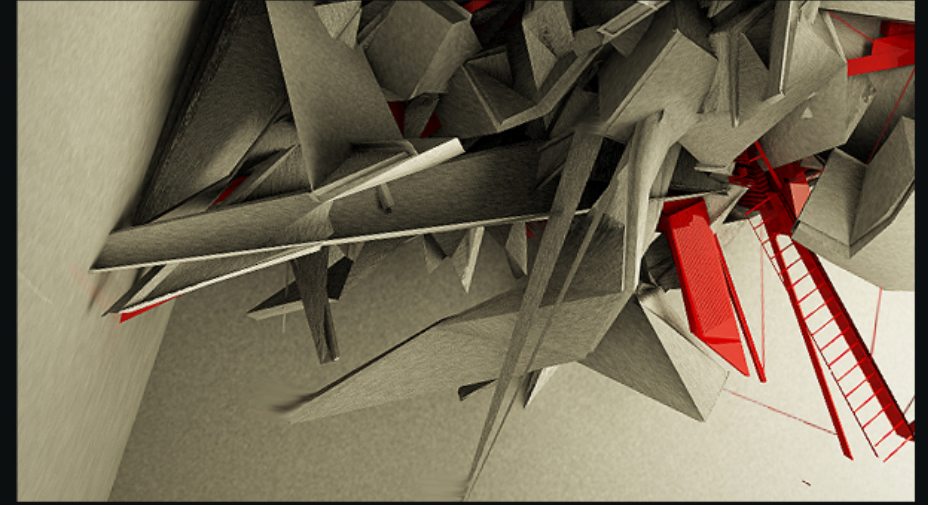
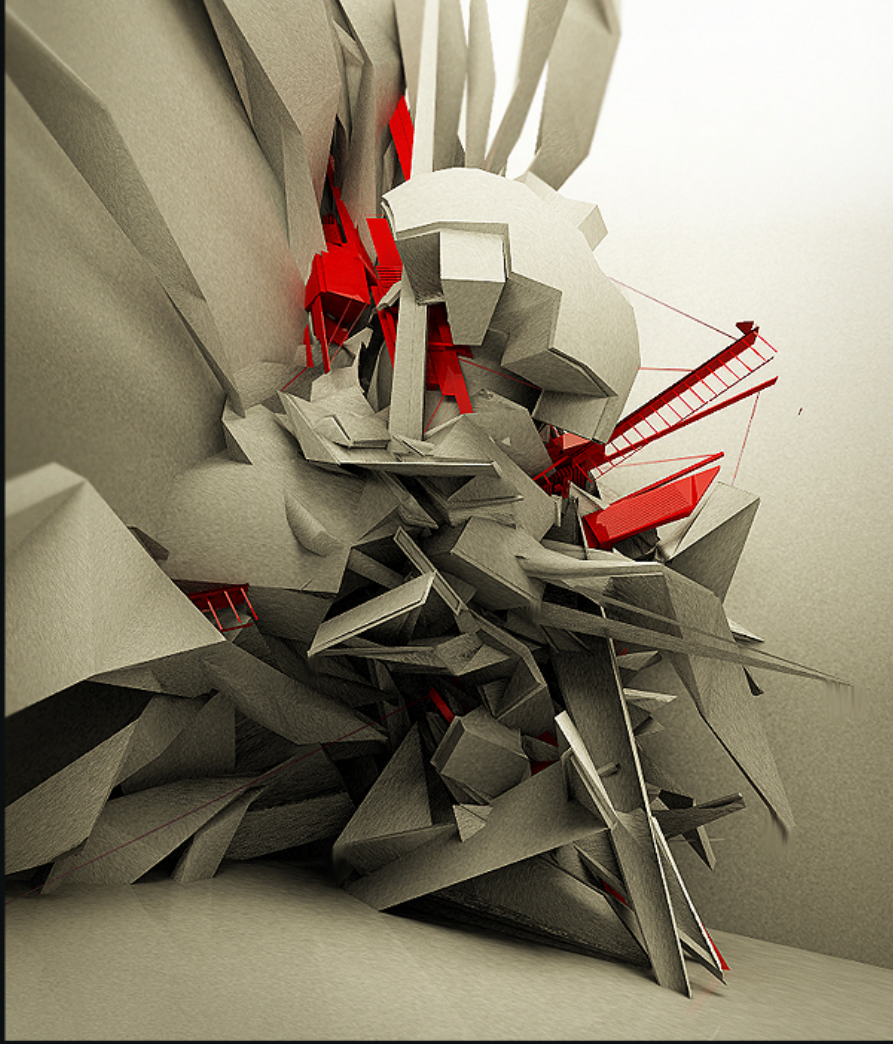
- მას საკუთარი გრამატიკა აქვს, სადაც "დეკონსტრუქცია" - სემიოტიკური ანალიზის ფორმაა.

© ფრაგმენტაცია, სიბრტყეებით, ხაზებითა და მრუდებით მანიპულირება მისი სტიქიაა - ლოზუნგით "გათიშე და იბატონე"

○ დეკონსტრუქტივიზმი მნახველში
ნერგავს იმას, რაც თავადვე ახასიათებს -
ნერვული აშლილობა.

⦿ ქაოსში ეძებს
ჭეშმარიტებას.

მადლობა ყურადღებისთვის